

N°. 5. Rigsdagstidende. 1852.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

3die Møde.

Onsdagen d. 13. October.

(Fortf.)

Æscherning: Det ærede Thing vil see, at Udvalget er kommet i en lille Familietvist, som i sig selv ikke har nogen stor praktisk Betydning, og jeg skulde derfor ikke have taget Ordet, naar det ikke havde været paa en Maade for at hørde Grundloven ligeoverfor Forsøgene paa Fortolkningsretten af Forretningsordenen om, hvorledes Thingene, saavel de særskilte Thing som den forenede Rigsdag, skulle begynde deres Virksomhed. Der indeholdes intet Blivende i en Forretningsorden og kan intet Blivende indeholdes i hvilken som helst Forretningsorden, eftersom der i Grundloven er 2 Paragrapher, som give i denne Henseende alt det Fornødne. Imidlertid faaer dog enhver Forretningsorden en stor Betydning med Hensyn til den kommende Tid. Jeg skal, siden jeg har taget Ordet i denne Sag, bemærke, at jeg ikke er gaaet ind paa Noget af hvad der her er sagt om Afdelingssystemet, fordi det ikke foreligger, siden Ingen har stillet noget Forslag til at bringe det ind igjen; jeg har ikke været for at bringe det ud af Forretningsordenen, men jeg har ikke anset det for nødvendigt at bringe det derind. Der var andre Forslag, jeg skulde have gjort, som vare langt vigtigere, dersom ikke mit Hovedformaal havde været at spare Forsamlingens Tid ved Behandlingen af en mindre vigtig Sag, da begge Thing have havt i en lang Række af Aar eller flere Aar idetmindste Forretningsordener, som ere temmelig eensartede, hvor Afgøelserne ere meget ringe, saa at vi altsaa til Nød kunne leve af Overleveringer fra Fortiden i nærværende Tid. Den foreslaaede Forretningsorden er saa nær omtrent, som det lod sig gjøre, affrevet efter disse 2 forskellige Forretningsordener og sam-

menpasset saa godt som muligt efter begge, og jeg skal derfor ikke bidrage til at forlænge Forhandlingerne derom.

Rierkegaard: Jeg ønsker heller ikke at bidrage til at forlænge Forhandlingerne om det foreliggende Forslag til en Forretningsorden. Jeg skal derfor tillade mig at begynde med en Henvendelse til den høitærede Formand, hvem jeg vil tillade mig at gjøre det Spørgsmaal, om jeg er saa lidt inde i Formerne, at det skulde være Tilfældet, at det ikke foreligger at tale om, hvad man savner i Forretningsordenen, naar der ikke denne Gang er stillet Forslag til deri at see det indført. Jeg foreskillede mig nemlig hidindtil, at denne Gang var man berettiget til at tale om, hvad der formeentligen savnes, for at høre, om der var Ligefindede, og for saa næste Gang at stille saadanne Forslag. Jeg udbeder mig derfor den høitærede Formands Vittring desangaaende, da jeg ellers ikke tør gaae videre, for ikke at komme udenfor Ordenen.

Formanden: Det er en Selsølgje, at der ikke er Noget i veien for forud at omtale saadanne Endringsforslag.

Rierkegaard: I saafald skal jeg blot bede om Tilladelse til at sige to Ord med Hensyn til, hvad den meget ærede Folkethingsmand fra Frederiksborg (Madvig) optog og fornyede af hvad ligeledes Folkethingsmanden fra Veile havde gjort gjældende; og som jeg, da jeg før havde Ordet, ikke berørte. Det er blevet sagt, og gjentagende sagt, at det gaaer med Afdelingsystemet som med ethvert saadant Middel til at sikke Minoriteten mod Majoriteten, at dets Anvendelse i grunden igjen kommer til at beroe paa Majoriteten. Og der er, hvad Enhver kan indsee, og hvad der navnlig efter at de omtalte to Herrer have bragt det paa Bane og berørt det, ikke behøver at udvikkles af mig, vistnok Noget deri.